

De werkplaats van vader

Twee jongens op een brug.
Ze zitten op de leuning.
Ze kijken naar alles wat voorbij komt.
Een paard en wagen.
Een kar met een geit ervoor.
Een man die een schuit trekt.
Een koets met een man op de bok.

‘Zie je dat paard?’ Hendrik wijst.
‘Het loopt een beetje mank.
Het heeft een nieuw ijzer nodig.’
Jacob kijkt.
Hendrik heeft gelijk.
Het paard heeft last van zijn hoef.
‘Hoor je dat?’ vraagt Jacob.
‘Het wiel van die koets loopt aan.’
Hendrik knikt.
‘Straks loopt dat wiel eraf.’

‘Ho!’ klinkt het vanaf de bok.
De koets stopt op de brug.
‘Ik zoek een smid,’ zegt de koetsier.
‘Daar!’ zeggen de jongens tegelijk.

Ze wijzen naar de werkplaats van hun vader.
Ze springen van de leuning.

‘Vader is de beste smid van het land,’ zegt Hendrik.
‘Hij geeft alle paarden uit de buurt nieuwe ijzers.’
‘Hij maakt mooie wagens en koetsen,’ zegt Jacob.
De deur van de koets gaat open.
Twee deftige dames stappen uit.
‘Komt u maar mee,’ zegt Hendrik.

Hendrik spant het paard uit.
Jacob duwt de koets de werkplaats in.
Het paard krijgt een nieuw ijzer aan zijn hoef.

Hendrik stelt het paard gerust.
Jacob rolt een nieuw wiel naar de koets.
De twee dames kijken toe.

Moeder brengt thee.
'Uw man heeft twee fijne hulpjes,' zegt een vrouw.
'Volgen ze later hun vader op?' vraagt de andere.
'Vast wel,' zegt moeder lachend.
Hendrik en Jacob kijken elkaar aan.
Ze kijken de werkplaats rond.
Als ze groot zijn, zijn zij de baas.